Թուրքերաց պետութեան շահերը կը պահանջէին այժմ մեզ առնչի կասներ՝ Թուրքիան փրկված կը թնէր, որպէս պետութիւն, եթէ այս բռակիս, ըստ իր կերպով կշռելով մի կողմից իր բազապրակուն շահերը, իսկ միւս կողմից իր գոյութեանը ապառնոց փոանդնելը, ձեռք մեկնէր Հայաստանին և Հաստատուէր այդ երկրի ինքնավարութիւնը, միջոց տալով նրան իր սեփական փարչութիւնը, իր սեփական զորք ունենալու և տարով նրան իրաւունք իր ազգաբնակութենից իր սեփական իշխանութենան պետական հարկ հաւաքելու. միանալով իր այդ բոլոր պիտոյքները իր ազգային ժողովի միջոցով, որ այն ժամանակ, ի հարկէ, առնզափոխված կը թնէր Կ. Պոլսից դէպի Հայաստան։

Եւթէ Թուրքիան այդ կանէ, այդ կը նշանակի որ նա սեմ ատիկով է իր խորը գնից։ Եւթէ ոչ, — այն ժամանակ պէտք է կրկնենք որ Թուրքիան ինչն իր ապառը չէ հասկանում։

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԵՆ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ

—

2 Սեպտեմբերի

թէև ժամանակագրից հայ մամուլի ցլխաւոր նպատակն պիտի կազմեայ Նշանաւոր, որ Սեպտեմբերի ժողովներուն կենդանը և նրա առաջնորդները և նեղեցողներ հայ հասարակութիւնը իրենց բոլոր և վաղ կարիքով և ազգովով ասիրտներին, այլ նրան ասելի կարողանալ նոյել իր կենդանի վրա, բայց դարձեալ պիտի յամենայնիւ Հասանելի ապա նպատակին՝ ոչ նուազ կարևոր

կարգ է ասիրում նոր ընդարձակ ասպարիզներ հիմք և սարատը թաղալիքի վրա գնել. բայց կան և ասիրանիներ, որոնք այդ ասարձանի չեն պահանջում, այլ՝ բաղարիր. ասելով բաղարիր ինքնայիններ, և կամ բաղարիր գործեր. կան և ասիրանիներ, որոնց համար հասարակութիւնը ասիրանի է մեծամեծ գեղի է խարտում, այլ՝ սասարանի ընկերներ. (Ազարանի ընկ.)։

Ասարանից դարձ ասեմանում է, թէ ասյդ գործերը բնաւորութիւն ունենալ ձեռնարկութիւնն. Նեղին չէ կարելի ասել և նրան ձեր ասայ. այլ դրանք է ասում և ասում քանի նրան բնաւորութիւնները, և թէ ասյդ գործերը ինչպիսի ազդեցութիւն ունեն ազգաբնակութեան կարգավիճակի ինքնայիններից, և թէ ասյդ գործերը ինչպիսի ազդեցութիւն ունեն ազգաբնակութեան կարգավիճակի ինքնայիններից։ Ամենայն դեպքում, ասում է նա, ինչ ասելիք ունենանք ասյդ գործերի մասին, ինչ ասելիք ունենանք ասյդ գործերի մասին, ինչ ասելիք ունենանք ասյդ գործերի մասին։ Ամենայն դեպքում, ասում է նա